

Udskriftsdato: 18. december 2025

AFG nr 9611 af 19/08/2008 (Gældende)

Forelæggelse for Skatterådet - bevisvurdering

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.,
SKAT, j.nr. 08-125881

Forelæggelse for Skatterådet - bevisvurdering

Efter skatteforvaltningslovens § 7 stk. 5 kan et medlem af et skatteankenævn, som er uenig i en af nævnets afgørelser, kræve sine indvendinger mod afgørelsen tilført beslutningsprotokollen og en kopi af protokollatet indsendt til Skatterådet.

Efter lovens § 2 stk. 3 kan Skatterådet efter indstilling fra SKAT ændre en åbenbart ulovlig afgørelse, der er truffet af et skatteankenævn.

I henhold til disse bestemmelser forelægges afgørelse af 13. maj 2008 truffet af Skatteankenævn København Vest vedrørende A's indkomstansættelse for indkomståret 2005. SKAT indstiller, at afgørelsen fastholdes.

Skatteankenævnets afgørelse af 13. maj 2008

Skatteankenævnet har fastholdt skattecentrets afgørelse af 7. maj 2007, hvorefter A's indkomst er forhøjet skønsmæssigt med 700.000 kr., idet de oplyste private lån på 30.000 Euro og 55.000 USD ikke er godkendt ved den skattepligtiges indkomst- og formueopgørelse.

Indstilling

Ankenævnets afgørelse er bl.a. baseret på en vurdering af fremlagte gældsbreve. Et flertal i ankenævnet har ikke fundet, at disse kunne dokumentere, at der reelt var tale om låneforhold, mens det nævnsmedlem, der har ønsket sagen forelagt Skatterådet, har fundet afgørelsen åbenbart ulovlig p.gr.a. den manglende anerkendelse af gældsbrevene og af fremlagte "tro-og-love-erklæringer".

SKAT indstiller til Skatterådet, at afgørelsen ikke ændres. Der henvises herved til SKAT-meddelelse SKM2008.305, hvoraf det fremgår, at en afgørelse ikke er åbenbart ulovlig, hvis:

der er tvivl om lovligheden af afgørelsen, eller

den hviler på et skøn eller en bevismæssig vurdering.

Denne afgørelse hviler på en bevismæssig vurdering, og det er SKAT's opfattelse, at også underskrevne gældsbreve og "tro-og-love-erklæringer" kan underlægges bevisvurdering.

Således findes det princip om fri bevisbedømmelse, der gælder i retsplejen, også at gælde inden for den offentlige forvaltning, sådan at der i forbindelse med, at der træffes afgørelse i en sag også træffes afgørelse om, hvilken kraft de fremlagte beviser skal tillægges i det konkrete tilfælde.

På denne baggrund findes skatteankenævnets afgørelse ikke at kunne karakteriseres som åbenbart ulovlig.

Sagens faktiske forhold

Af skattecentrets sagsfremstilling fremgår bl.a. følgende oplysninger:

Klager har i hele 2005 drevet en rengøringsvirksomhed som personlig virksomhed ved navn H. Virksomheden er startet den 1.4.2004.

Klager er, i forbindelse med udrejse til Beirut, Libanon, den 30.12.2005 blevet stoppet i Københavns Lufthavn den 3. december 2005 med en kontantbeholdning på 30.000 EURO og 55.000 USD, svarende til 572.299 DKR. Klager oplyste på daværende tidspunkt, at beløbet stammede fra privat opsparing og fra hans virksomhed. Pengene blev fundet hos hans barn samt hos ham selv.

Efter at skattecentret den 27.7.2006 havde modtaget oplysninger om foranstående, blev der foretaget en revisionsmæssig gennemgang af klagers regnskab og regnskabsmateriale for indkomståret 2005.

Skattecentrets konklusion på revisionen er, at bogføringspligten i henhold til lov nr. 1006 af 23. december 1998 om bogføringen (bogføringsloven) § 1 samt kravene til det skattemæssige årsregnskab i henhold til bekendtgørelse nr. 707 af 4. juli 2005 ikke er opfyldt for klagers virksomhed. Den skattepligtige indkomst kan derfor ansættes skønsmæssigt i henhold til skattekontrollovens § 5 stk. 3, jf. § 3 stk. 4.

Klager har i forbindelse med revisionen af regnskabet m.v. afgivet forskellige oplysninger om, hvordan beløbet i lufthavnen på 572.299 kr. er fremkommet, herunder at der er tale om familielån og vennetjenester. Der er dog ikke modtaget nogen lånedokumentation eller dokumentation for underliggende pengetransaktioner el. lign., som kan dokumentere, at låneforholdene er reelle.

Ifølge skrivelse af den 26. august 2006 fra advokat TH oplyses følgende:

- at beløbet skulle bruges til læge- og hospitalsregninger for klagers syge far i Libanon
- at ud af det omhandlede beløb tilhørte 305.000 kr. klager, at de var hævet på klagers bankkonto i Nordea af to omgange, hhv. den 4.11.2005 og 1.12.2005, jf. vedlagt kontoudtog
- at restbeløbet var tilvejebragt som lån fra familiemedlemmer her i Danmark og et enkelt i udlandet, jf. vedlagt fortegnelse
- at sagen var afsluttet hos politiet uden tiltalerejsning.

Kontoudtoget viser 2 hævnninger på ovennævnte datoer hhv. 155.000 kr. og 150.000 kr.

Fortegnelsen over personer, som skulle have lånt det resterende beløb, indeholder 12 personer med angivelse af telefonnummer og med beløb imellem 3.000 og 6.000 USD. Lånene er ikke dokumenteret ved gældsbreve eller pengetransaktioner. Endvidere stemmer beløbene ikke overens med beløbet, som blev konfiskeret i lufthavnen, idet der er en difference på 5.000 USD.

I forbindelse med aflevering af regnskabsmateriale til skattecentret i september 2006 er vedlagt en skrivelse, hvor klager oplyser følgende til det store kontantbeløb:

- at beløbet skulle bruges til læge- og hospitalsregninger af hans syge far i Libanon
- at beløbet var blevet samlet dels ved familielån og dels ved lån fra , som han har brugt som underleverandør til arbejde i virksomheden
- at hævnningerne i Nordea den 4.11.2005 og 1.12.2005 skulle have været brugt til at betale ovennævnte person for 2 måneders arbejde på i alt 290.000 kr., men at han kun betalte 50.000 kr. til ham og beholdt resten på 240.000 kr. som et lån, som skulle tilbagebetales, når han vendte hjem fra Libanon
- at beløbet blev beslågt af politiet i lufthavnen, og han derfor ikke kunne rejse til Libanon, men sagen blev efterfølgende afsluttet, og han fik udbetalt 542.500 kr. den 18.1.2006
- at pengene efterfølgende i 2006 blev sendt via Den Danske Bank
- at han tilbagebetalte lånet til B på 240.000 kr. den 1.2.2006, idet der var penge tilovers efter faderens operation.

Der er endvidere fremsendt en bekræftelse på, at B har lånt 240.000 kr. til klager den 1.12.2005 samt en bekræftelse på, at han har modtaget pengene retur fra klager den 1.2.2006.

Klager har til sin kapitalforklaring oplyst, at primo formuen udgjorde 30.000 kr. og ultimo formuen udgjorde 0 kr., idet han havde købt firmabil. Han har ligeledes oplyst, at det var hele familien, dvs. klager med ægtefælle og 5 børn, som var på vej til Libanon i december 2005.

Oplysningerne vedrørende formuen pr. 31.12.2005 stemmer ikke overens med klagers forklaringer om, at det store kontante beløb skulle være lånt hos familie samt en forretningsforbindelse, idet formuen således skulle være negativ ved årets udgang.

I forbindelse med revision af fremmed arbejde viser bilag, at B har kvitteret for, at han har modtaget det kontante beløb på i alt 290.000 kr. for arbejde udført i oktober og november. Beløbene kan derfor ikke anses for at være skyldige beløb, hvad heller ikke fremgår af regnskabets balance pr. 31.12.2005. Der er ikke nogen transaktioner fra B til klager i december 2005, som kan dokumentere, at klager har lånt pengene.

Det blev oplyst på et møde med klager i skattecentret den 13.3.2007, at der endnu ikke var sket tilbagebetaling vedrørende lån hos hans kones familie på i alt 50.000 USD. Der foreligger ikke yderligere dokumentation i form af transaktioner eller låneaftaler.

Ligeledes oplyste klager, at lånet fra B blev tilbagebetalt til ham i Syrien, hvor klager mødtes med ham i forbindelse med hans ophold i Libanon.

Faderens operation i Libanon kostede ca. 35.000 USD, eller ca. 1.000 USD i døgnet. En del af det beslaglagte beløb, omkring 220.000 kr., er indsat på skatteydernes konto i december 2005, og beløbet er hævet efterfølgende i december 2005. Hertil oplyser klager, at beløbet med det samme blev overført til Libanon via en bankoverførsel.

Klagers privatforbrug er, med udgangspunkt i selvangivne oplysninger samt modtagne og foreliggende oplysninger i øvrigt, opgjort af skattecenteret til følgende:

Beregnet privatforbrug 154.904 kr.

Regulering vedr. telefon, bil- og bogføringsudgifter 2.602 kr.

Indboforsikring -1.885 kr.

Kontantbeløb ved udrejse -572.299 kr.

Privat andel af autoudgifter, jf. regulering -48.229 kr.

Rejseudgift til Libanon -13.500 kr.

Kontant forbrug -472.407

Klagers husstand omfatter ifølge folkeregistret 2 voksne og 5 børn under 14 år. Klagers privatforbrug er for 2003 opgjort til 183.434 kr. og for 2004 opgjort til 272.531 kr., hvilket giver et gennemsnitligt privatforbrug på 227.983 kr. om året. SKAT har derfor foretaget en skønsmæssig forhøjelse på 700.000 kr., således at privatforbruget for 2005 udgør følgende:

Beregnet privatforbrug -478.407 kr.

Skønsmæssig forhøjelse +700.000 kr.

Privatforbrug udgør herefter 221.593 kr.

Klagers opfattelse og begrundelse herfor

Til den skønsmæssige forhøjelse på 700.000 kr. har klagers repræsentant i forbindelse med skatteankenævnsagen bemærket, at hans klient ikke var opmærksom på, at et større gældsbeløb skulle have været oplyst for skattevæsenet, idet gælden udelukkende hidrører fra private lån.

Til orientering om karakteren af de omhandlede lån henviser repræsentanten til sit brev af 28. august 2006 til skattecentret, som har følgende indhold:

"Min klient, A, har forevist mig Deres brev af 22. ds.

Sagen angående min klients forsøg på at udrejse med det omhandlede kontantbeløb den 3. december 2005 er blevet behandlet af Københavns Politi, Afd. B, Store Kongensgade 100, 1264 København K., ved kriminalkommissær Poul Baun.

Min klient var på vej til Libanon med sin familie, idet hans far var meget alvorligt syg. Pengene skulle fortrinsvis anvendes til betaling af læge- og hospitalsudgifter.

Af det omhandlede beløb tilhørte kr. 305.000,00 min klient, og det var hævet på hans konto hos Nordea ad to gange, henholdsvis 4. november og 1. december 2005, jf. vedlagte kopi af udskrift vedrørende konto nr. 2275 8475-766-882.

Restbeløbet var tilvejebragt som lån fra familiemedlemmer her i Danmark og et enkelt i udlandet, jf. ligeledes vedlagte fortegnelse herover. Min klient havde ikke kendskab til cpr-numre for de pågældende, men disse er formentlig tilvejebragt af politiet i forbindelse med sagens efterforskning.

Sagen blev af politiets bedrageriafdeling afsluttet uden tiltalerejsning, og de beslaglagte beløb blev siden udbetalt til min klient."

Den 5. oktober 2007 er sendt supplerende klage vedlagt kopi af 12 gældsbreve på i alt 50.000 USD. Klagers repræsentant bemærker hertil, at et af gældsbrevene ved en fejl ikke er blevet underskrevet, hvilket han vil søge at råde bod på og eftersende en kopi.

Repræsentanten vedlægger en kursliste pr. 2.12.2005, hvilket er dagen inden hans klient om lørdagen stod i lufthavnen for at rejse til syden. I henhold til Nationalbankens middelskurs svarede ovennævnte beløb i US Dollars til 318.560 DKR. Herudover har klienten lånt ligeledes i 2005 lånt ovenstående 240.000 kr., således at gælden i alt andrager 558.560 kr. Repræsentanten finder herefter intet belæg for den skønsmæssige forhøjelse.

Den 9. oktober 2007 er sendt supplerende klage vedlagt kopi af det nu underskrevne gældsbrev til C. Klagers repræsentant bemærker i denne forbindelse, at der er uoverensstemmelse mellem det af skattevæsenet anførte beslaglagte beløb og det tilbagebetalte i danske kroner, og at valutakursen således har haft væsentlig indflydelse på, hvilket beløb sagen drejer sig om i danske kroner. Endelig bemærker repræsentanten, at skattevæsenet savner grundlag for at bestride, at hans klient skulle have lånt 240.000 kr. af B, og at det fremsendte blot skal betragtes som yderligere bekræftelse på forholdet, idet gælden - som oplyst af begge parter - efterfølgende er betalt. Der var ikke oprindeligt papir på forholdet, hvilket bestyrkede klager i hans vildfarelse om, at det ikke var oplysningspligtigt.

SKAT har ved brev af 4. juli 2008 sendt nærværende sagsfremstilling og indstilling til Skatterådets afgørelse i sagen til udtalelse hos klager, men har ikke modtaget bemærkninger hertil.

SKATs begrundelse for indstillingen

Skatteankenævnets afgørelse af 13. maj 2008 er begrundet således:

Skatteankenævnet er enigt med skattecentret i, at det foreliggende regnskabsmateriale samt regnskabsgrundlaget for 2005 ikke opfylder de krav, som et skatteregnskab skal opfylde i henhold til bogføringsloven og mindstekravsbekendtgørelsen. Regnskabsgrundlaget og regnskabet kan derfor tilsidesættes. Indkomstansættelsen for virksomheden kan herefter ansættes skønsmæssigt i henhold til skattekontrollovens § 5 stk. 3, jf. § 3 stk. 4.

Skattecentret har til brug for en eventuel skønsmæssig forhøjelse foretaget en opgørelse af det mulige privatforbrug for klager og hans familie for indkomstårene 2003, 2004 og 2005. Skattecentrets beregnede privatforbrug for 2005 viser et negativt privatforbrug på 478.407 kr. Ved beregningen af privatforbruget indgår det kontantbeløb på 572.299 kr., som blev forefundet hos klager ved udrejsen til Libanon den 3.12.2005.

I klagen er det oplyst, at kontantbeløbet på 572.299 kr. hidrører fra private lån, som klager ikke var klar over, at han skulle have oplyst til skattevæsenet.

I henhold til den foreliggende domstolspraksis, som denne fremgår af SKAT's ligningsvejledning afsnit E.B.1.4, samt Højesterets afgørelse af 9. marts 2006 stilles der strenge krav til dokumentationen for private lån, der har betydning for indkomstopgørelsen.

Ifølge praksis skal private lån opfylde nedenstående krav, for at de kan tillægges betydning i privatforbrugsberegningen:

- der skal foreligge lånedokumenter, udarbejdet på lånetidspunktet
- modtagelsen af lånebeløbene skal dokumenteres via pengeoverførsel
- lånene skal være selvangivet af både låntager og långiver.

Klager har ikke fremlagt en dokumentation, som opfylder disse krav. I forbindelse med skattecentrets gennemgang af regnskabet og regnskabsgrundlaget for 2005 for klagers virksomhed har udlånet fra underleverandøren B på 240.000 kr. heller ikke kunnet bekræftes. Ligeledes har klager ikke dokumenteret,

hvorledes og hvornår de 240.000 kr. er blevet vekslet til den udenlandske valuta, som han var i besiddelse af i lufthavnen.

De fremsendte "tro-og-love-erklæringer" relaterer sig stadig til lånedokumenter, der er udfærdiget mere end 2 år efter, at lånene skulle være ydet. Ligesom for lånedokumenternes vedkommende er der ingen vit-terlighedsvidner, der kan dokumentere underskrifternes ægthed, og underskrifterne på lånedokumenterne og på "tro-og-love-erklæringerne" er ikke i alle tilfælde sammenfaldende.

Skatteankenævnet bemærker tillige, at klager siden pågribelsen i lufthavnen har givet forskellige forklaringer på, hvordan han er kommet i besiddelse af pengebeløbet, samt hvor de stammer fra. Ingen af forklaringerne har efterfølgende kunnet dokumenteres eller verificeres tilstrækkeligt ved gennemgang af klagers bogføring og regnskab.

Skatteankenævnet kan ved kontrol i det modtagne materiale fra skattecentret konstatere, at den til skattecentret fremsendte toldrapport af 3.12.2005 viser, at klager og et af hans børn var i besiddelse af 30.000 EURO og 55.000 USD, som på rapporten er omregnet til 572.299 kr. Da klager ikke kan fremlægge dokumentation for, at det skulle dreje sig om et mindre beløb, må skatteankenævnet fastholde, at det er dette beløb, der skal være plads til i den skattepligtige indkomst.

Klager oplyser ved mødet med nævnet, at han ikke har betalt hverken renter eller afdrag på de omtvistede familielån, uanset at det af lånedokumenterne fremgår, at der skal betales renter med den til enhver tid gældende mindsterente.

Skatteankenævnet er derfor enig med skattecentret i, at der ved beregningen af familiens mulige privatforbrug i 2005 ikke kan medregnes private lån ved årets udgang på henholdsvis 50.000 USD og 240.000 kr.

Skatteankenævnet må derfor konstatere, at det negativt beregnede privatforbrug samt kritikken af regnskabsgrundlaget for 2005 berettiger til en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten i henhold til skattekontrollovens § 5 stk. 3 og § 3 stk. 4.

Det fremgår af praksis i relation til en skønsmæssig ansættelse med udgangspunkt i privatforbruget, at der så vidt muligt skal være kontinuitet i privatforbrugene i forhold til tidligere års privatforbrug. Skattecentret har opgjort klagers privatforbrug for indkomstårene 2003 og 2004 til gennemsnitligt at udgøre 227.983 kr. For at bringe privatforbruget for 2005 i nærheden af dette beløb har skattecentret skønnet en yderligere indkomst på 700.000 kr. Herefter bliver der plads til et privatforbrug for klager, hans hustru og 5 børn på i alt 221.593 kr. eksklusiv private biludgifter.

Det er skatteankenævnets opfattelse, at et privatforbrug af denne størrelse ikke er urimeligt højt ansat, når der henses til familiens størrelse samt privatforbrugene for tidligere år, ligesom opgørelsen ikke ses at hvile på et fejlagtigt grundlag.

SKAT skal med henvisning til det foranstående om bevisbedømmelse bemærke, at man finder, at skatteankenævnets afgørelse er i overensstemmelse med gældende ret, og at det er SKAT's opfattelse, at der ikke er foregået en forkert bevisbedømmelse, men at skatteankenævnet med rette har kunnet tillægge de fremlagte lånedokumenter og "tro-og-love-erklæringer" mindre betydning i den foreliggende situation, hvor de dels ikke opfylder de i ligningsvejledningen udtrykkeligt opregnede betingelser, og dels ikke har kunnet understøttes af andet bevismateriale i sagen.

SKAT indstiller derfor til Skatterådet, at skatteankenævnets afgørelse ikke ændres.

Skatterådets afgørelse

Skatterådet tiltræder SKAT's indstilling med den begrundelse, at rådet ikke finder, at skatteankenævnets afgørelse kan tilsidesættes som åbenbart ulovlig under hensyn til, at sagen er en klar bevissag, der omhandler dokumentation for private lån, og at Skatterådet ikke finder grundlag for at tilsidesætte den af skatteankenævnet foretagne konkrete bevisbedømmelse.

Skatterådet har endvidere lagt vægt på, at skatteankenævnets afgørelse af skatteyderen kan indbringes for Landsskatteretten.